

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-798/23 – 1

Lieta C-798/23 [*Abbottly*] ⁱ

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2023. gada 21. decembris

Iesniedzējtiesa:

Supreme Court (Īrija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 21. decembris

Prasītājs:

Minister for Justice

Atbildētājs:

SH

SUPREME COURT

[AUGSTĀKĀ TIESA]

S:AP:IE:2022:000116

[omīssis: iztiesāšanas sastāva locekļi]

[..]

[Atsauces uz valsts lietām un nosaukums]

2023. GADA 21. DECEMBRA RĪKOJUMS

PAR VĒRŠANOS

ⁱ Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESĀ SASKAŅĀ AR

LĪGUMA [PAR EIROPAS SAVIENĪBAS DARBĪBU] 267. PANTU

Apelācijas sūdzības iesniedzēja 2022. gada 4. novembrī iesniegtā apelācijas sūdzība, ar kuru pārsūdz *High Court* [Augstās tiesas] [omissis: *High Court* tiesneša vārds, uzvārds] 2022. gada 27. jūlija spriedumu un rīkojumu, ar ko atteikta atbildētāja nodošana Latvijas Republikai saistībā ar attiecīgo 2021. gada 26. februāra apcietināšanas orderi, un lūdz izdot rīkojumu atcelt minēto spriedumu un rīkojumu, pamatojoties uz to, kas izklāstīts minētajā apelācijas sūdzībā, kas iesniegta izskatīšanai šajā tiesā 2023. gada 11. maijā.

Pamatojoties uz minēto un pēc iepazīšanās ar šīs tiesas 2023. gada 19. janvāra lēmumu, ar kuru atļauts iesniegt apelāciju par minēto rīkojumu [..],

TIKA NOLEMTS, ka lieta ir iztiesājama,

un [..] tiesas sēde lietas izskatīšanai tika rīkota 2023. gada 14. decembrī [..].

Faktisko apstākļu un līdzšinējās tiesvedības izklāsts ir iekļauts rīkojumā par prejudiciālo jautājumu uzdošanu, kas ir pievienots šā dokumenta pielikumā.

Supreme Court uzskata, ka, lai iztiesātu starp pusēm radušos jautājumus saistībā ar šo pieteikumu, rodas jautājumi par Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI, kas grozīts ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI, 4.a pantā ietvertā jēdziena “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums” nozīmi un tvērumu.

TIESA NOLĒMA saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu atbilstoši minētajam rīkojumam **UZDOT** Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

1) Ja pieprasītās personas nodošana tiek lūgta, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, kas šai personai ir piespriests par iepriekš noteiktā soda – policijas kontroles – noteikumu pārkāpumu, apstākļos, kad tiesai, kas ir piespriedusi šo brīvības atņemšanas sodu, bija rīcības brīvība piespriest vai nepiespriest brīvības atņemšanas sodu (lai gan tai nav rīcības brīvības lemt par soda termiņu tā piespriešanas gadījumā), vai process, kura rezultātā tiek piespriests šis brīvības atņemšanas sods, ir daļa no “lietas izskatīšanas, kurā ir pieņemts nolēmums” Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI 4.a panta 1. punkta izpratnē?

2) Vai iepriekš pirmajā jautājumā minētajos apstākļos pieņemtais lēmums policijas kontroles vietā noteikt brīvības atņemšanas sodu bija lēmums, kura mērķis vai sekas ir tādas, ka tiek grozīts pieprasītajai personai iepriekš piespriestā soda - it īpaši policijas kontroles, kas bija daļa no iepriekšējā šo personu notiesājošā sprieduma - veids un/vai apmērs, un tādējādi uz to attiecas sprieduma *Ardic 77.* punktā minētais izņēmums?

KĀ ARĪ NOLĒMA [...] atlikt šīs apelācijas sūdzības izskatīšanu līdz brīdim, kad [...] Eiropas Savienības Tiesa pieņems prejudiciālu nolēmumu par minētajiem jautājumiem [...].

[*omissis*: vārds, uzvārds]

SEKRETĀRA PALĪGS

[*omissis*: vārds, uzvārds]

TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

Sagatavots 2023. gada 21. decembrī

**AN CHUIRT UACHTARACH
SUPREME COURT**

S:AP:IE:2022:00116

[2023] IESC 37

[*omissis*: tiesneši iztiesāšanas sastāvā]

[..]

[*omissis*: atkārtots lietas dalībnieku uzskaitījums]

Supreme Court 2023. gada 14. decembra nolēmums

Ievads

- 1 *Supreme Court* ir nolēmusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu uzdot Eiropas Savienības Tiesai (turpmāk tekstā – “EST”) divus jautājumus par Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI, kas grozīts ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (turpmāk tekstā – “pamatlēmums”), 4.a pantā ietvertā jēdziena “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums” nozīmi un tvērumu. Uz šo 4.a panta aspektu attiecas būtisks EST judikatūras kopums, tostarp nesens EST spriedums apvienotajās lietās C-514/21 un C-515/21 (ECLI:EU:C:2023:235) (turpmāk tekstā – “spriedums LU”).

Fakti

- 2 Valmieras rajona tiesa un Jēkabpils rajona tiesa 2014. gadā notiesāja SH (turpmāk tekstā – “atbildētājs”) par diviem noziedzīgiem nodarījumiem, katrā gadījumā piespriežot brīvības atņemšanas sodu un “policijas kontroli” uz noteiktu termiņu. 2015. gada 27. oktobrī šie sodi tika apvienoti un rezultātā kumulatīvi tika piespriests brīvības atņemšanas sods uz četriem gadiem un deviņiem mēnešiem un tika piemērota policijas kontrole uz trim gadiem.
- 3 Policijas kontrole “ir papildsods, ko tiesa piespriež kā piespiedu līdzekli, lai uzraudzītu no brīvības atņemšanas vietas atbrīvotās personas uzvedību un pakļautu šo personu policijas iestādes norādītajiem ierobežojumiem” (Latvijas Krimināllikuma 45. pants). Policijas kontroles termiņš sākas, kad ir beidzies brīvības atņemšanas sods.
- 4 Kamēr SH bija ieslodzījumā, viņš tika mutvārdos un rakstveidā informēts, ka policijas kontroles nosacījums paredz, ka viņam ir jāierodas Jēkabpils (viņa dzīvesvietas) policijas iecirknī trīs darbdienu laikā pēc viņa atbrīvošanas no ieslodzījuma (kas bija paredzēta 2019. gada 22. augustā). Tāpat viņam tika norādīts, ka gadījumā, ja viņš neieradīsies norādītajā policijas iecirknī, viņam var piemērot administratīvu sodu saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177. pantu. Viņš parakstīja rakstveida paziņojuma kopiju, lai apstiprinātu, ka ir to sapratis.
- 5 Noteiktajā termiņā SH tika atbrīvots no ieslodzījuma, taču Jēkabpils policijas iecirknī neieradās. Tālab Zemgales rajona tiesa 2020. gada 11. maijā un pēc tam 2020. gada 27. maijā atzina viņu par vainīgu 177. pantā paredzētā “administratīvā pārkāpuma” izdarīšanā, kā rezultātā viņam tika piespriests naudas sods attiecīgi 30 EUR un 40 EUR apmērā.
- 6 Latvijas tiesībās ir paredzēts, ka tad, ja persona, kurai noteikta policijas kontrole, ļaunprātīgi pārkāpj tās noteikumus, tiesa “var aizstāt neizciesto papildsoda laiku ar brīvības atņemšanas sodu, divas policijas kontroles dienas rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu”. Ļaunprātīgs pārkāpums tiek konstatēts, ja persona gada laikā ir divreiz administratīvi sodīta par šādu pārkāpumu (Latvijas Krimināllikuma 45. panta 5. un 6. punkts). Šāda lēmuma pieņemšana nav obligāta prasība, pat tad, ja ir konstatēts ļaunprātīgs pārkāpums:

“Būtisku apstākļu gadījumā (ja ir apstākļi, kas attaisno notiesātā izvairīšanos no piesprietā soda) tiesai ir iespēja pieteikumu noraidīt.”

(skat. Zemgales rajona tiesas 2022. gada 17. marta vēstuli)
- 7 Jēkabpils policijas iecirkņa Sabiedriskās kārtības policijas nodaļa 2020. gada jūnijā iesniedza Zemgales rajona tiesai pieteikumu atlikušā SH policijas kontroles termiņa vietā noteikt “brīvības atņemšanu”. 2020. gada 25. jūnijā ar ierakstītu vēstuli uz SH deklarēto dzīvesvietu Jēkabpilī tika nosūtīta tiesas pavēste. Tā netika izņemta un tika nosūtīta atpakaļ 2020. gada 31. jūlijā.

- 8 2020. gada 19. augustā Zemgales rajona tiesā notika tiesas sēde. SH nepiedalījās, un tiesas sēde notika viņa prombūtnē. Šajā datumā tiesa pieņēma rakstveida lēmumu, ar kuru tika uzdots atlikušā policijas kontroles termiņa – divi gadi un divas dienas – vietā noteikt brīvības atņemšanas sodu uz vienu gadu un vienu dienu saskaņā ar Krimināllikuma 45. panta 5. punktā noteikto attiecību 2:1.
- 9 Tiesas nolēmuma noraksts tika nosūtīts SH, bet tas tika nosūtīts atpakaļ ar norādi “nav saņemts”. SH bija tiesības pārsūdzēt nolēmumu Zemgales rajona tiesā, bet apelācijas sūdzību viņš neiesniedza.
- 10 2021. gada 26. februārī attiecībā uz SH tika izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis (EAO), lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, ko Zemgales rajona tiesa piesprieda 2020. gada 19. augustā.

Lietas dalībnieku argumenti

- 11 *Minister for Justice and Equality* [Tieslietu un līdztiesības ministrs] (turpmāk tekstā – “ministrs”) galvenais arguments bija tāds, ka *European Arrest Warrant Act 2003* [2003. gada Likums par Eiropas Apcietināšanas orderi] (turpmāk tekstā – “2003. gada likums”) 4.a pants/45. pants, ar kuru Īrijas tiesībās ir transponēti 4.a panta noteikumi, paredz, ka nodošanu var atteikt tikai tad, ja “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums”, ir notikusi nodošanai pieprasītās personas prombūtnē un ja turklāt nav izpildīti 4.a panta nosacījumi. Tiek apgalvots, ka šajā lietā nav runa par “lietas izskatīšanu, kurā ir pieņemts nolēmums” SH prombūtnē, jo tiesas sēde Zemgales rajona tiesā 2020. gada 19. augustā nebija “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums” 4.a panta izpratnē. Ministrs norāda, ka tad, ja process vai tiesas sēde nav “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums”, 4. a pants/45. pants nav piemērojami un nevar būt par pamatu nodošanas atteikumam.
- 12 Netiek apstrīdēts, ka SH nebija nedz piedalījies, nedz pārstāvēts 2020. gada 19. augusta tiesas sēdē, bet jautājums ir par to, vai šajā datumā notikusī tiesas sēde ir “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums”. Ir izdarīta atsauce uz spriedumu lietā C-571/17 PPU, *Ardic*, ECLI: EU:C:2017:1026 (turpmāk tekstā – “spriedums *Ardic*”) un vēlāk pasludināto spriedumu LU, un ministrs, pamatojoties uz šiem spriedumiem, apgalvoja, ka lēmums par iepriekš piespriesta brīvības atņemšanas soda izpildi vai piemērošanu nav “nolēmums” 4.a panta izpratnē, izņemot ierobežotos apstākļos, un ka tas, ka šāds nolēmums ir pieņemts aizmuguriski, nebija atteikuma pamats, un turklāt šāds atteikums uz šā pamata bija izslēgts.
- 13 Atbildētāja vārdā tika izteikti vairāki apsvērumi. Konkrētāk, atbildētājs atsaucās uz spriedumu *Ardic* un tā 77. punktā izdarīto konstatējumu, ka jēdziens “nolēmums” neattiecas uz nolēmumu par iepriekš pasludināta brīvības atņemšanas soda izpildi vai piemērošanu, izņemot gadījumus, ja šī nolēmuma mērķis vai sekas ir minētā soda veida vai apmēra grozīšana un ja iestādei, kas to pieņēmusi, šajā ziņā bijusi rīcības brīvība. Tiek apgalvots, ka tiesas sēde, kurā kontroles

noteikšana tiek aizvietota ar brīvības atņemšanas sodu, ietver sevī vairāk nekā tikai nolēmumu par iepriekš piespriesta soda izpildi vai piemērošanu, piemēram, nolēmumu izpildīt nosacītu sodu vai atcelt pagaidu atbrīvošanu. Atbildētājs uzskata, ka šādā tiesas sēdē drīzāk tiek mainīts iepriekš piespriestā soda veids un/vai apmērs. Viņš apgalvo, ka tiesas sēde Zemgales rajona tiesā nav “līdzvērtīga tiesas sēdei par nosacīta soda izpildi”. Viņaprāt, tas, ka tika izmantota matemātiska formula, lai aprēķinātu laikposmu, uz kuru atbildētājam tiek noteikta brīvības atņemšana, nemaina faktu, ka patiesībā tā ir lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums Pamatlēmuma 4.a panta izpratnē. Atbildētājs apgalvo, ka būtībā nolēmuma mērķis vai sekas ir iepriekš piespriestā soda grozīšana, un tas bija diskrecionārs nolēmums, kas tādējādi ietilpst 4.a panta piemērošanas jomā.

- 14 Atbildētājs arī norāda, ka spriedumā LU tika piemēroti spriedumā *Ardic* noteiktie principi, lai paplašinātu Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. un 48. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECTK) 6. pantā paredzēto lietas taisnīgas izskatīšanas aizsardzību, to attiecinot arī uz tiesas sēdēm *in absentia* par noziedzīgiem nodarījumiem, kuru rezultātā atsevišķā sēdē tiek atcelts nosacīts sods. Viņš apgalvo, ka viņa nodošanas atteikumam nav nepieciešams paplašināt vai grozīt Savienības tiesību autonomo jēdzienu “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums”. Viņš apgalvoja, ka viņam nav piespriests attiecīgais brīvības atņemšanas sods vai nosacīts sods. Gluži pretēji, viņam “tika izdots rīkojums par policijas kontroli, par kura neizpildi piespriež naudas sodu”. Zemgales rajona tiesas sēdē *in absentia* soda veids esot mainīts uz brīvības atņemšanas sodu. Attiecīgi viņš apgalvo, ka spriedums LU nodrošina pastāvīgu pamatojumu viņa nodošanas atteikumam saskaņā ar 2003. gada likuma 4.a pantu un 45. pantu.
- 15 Ministrs ņem vērā EST spriedumu LU un apgalvo, ka minētajā lietā izdarītie secinājumi neattiecas uz šīs lietas faktiem. Viņš apgalvo, ka administratīvo procesu, kura rezultātā atbildētājam uzlikti naudas sodi, nevar pielīdzināt procesam, kurā pieņem notiesājošu spriedumu krimināllietā, kā tas bija lietā LU. Tādējādi, atsaucoties uz spriedumiem *Ardic* un LU, ministrs apgalvo, ka 4.a panta izpratnē “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums” neietver nolēmumu, kas attiecas tikai uz brīvības atņemšanas soda, kurš galīgi piespriests kriminālprocesa noslēgumā, izpildi vai piemērošanu, ar vienu izņēmumu, proti, ja nolēmums “ietekmē atzīšanu par vainīgu vai ja šī nolēmuma mērķis vai sekas ir minētā soda veida vai apmēra grozīšana un ja iestādei, kas to pieņēmusi, šajā ziņā ir bijusi rīcības brīvība” (skat. spriedumu LU, 53. punkts). Tiek apgalvots, ka rīcības brīvība lemt par to, vai atcelt nosacīto notiesāšanu, nav pielīdzināma rīcības brīvībai attiecībā uz “šī soda veidu vai apmēru”. Ministrs norāda, ka, ciktāl Latvijas tiesai bija rīcības brīvība, tā bija ierobežota rīcības brīvība, kas neattiecas uz rīcības brīvības īstenošanu attiecībā uz soda veidu vai apmēru. Tiek arī norādīts, ka, pat ja Latvijas tiesa īstenoja savu rīcības brīvību, lai atceltu [policijas] kontroli, tās iespējas attiecībā uz piemērojamā soda veidu un apmēru juridiski bija stingri ierobežotas, un patiesībā nebija pamata uzskatīt, ka tiesai būtu rīcības brīvība attiecībā uz soda veidu un apmēru. Attiecīgi ministrs apgalvo, ka 2020. gada 19. augusta tiesas sēde nebija “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts

nolēmums” 4.a panta un 45. panta izpratnē, tālab 45. pants netika piemērots un nebija atļauts atteikt nodošanu saskaņā ar šo pantu.

Apsvērumi

- 16 *Supreme Court* ļoti labi pārzina EST spriedumus *Ardic* un LU. *Supreme Court* spriedumā ir sniegta atsauce uz principiem, kas noteikti sprieduma *Ardic* 70., 71. un 72. punktā un nesenā sprieduma LU 46. un 47. punktā, kurā EST sniedza šādus komentārus:

“46. Pirmām kārtām, jāatgādina, ka ar Pamatlēmumu 2002/584, ieviešot vienkāršotu un efektīvu sistēmu notiesāto vai aizdomās par krimināllikuma pārkāpumu turēto personu nodošanai, ir paredzēts atvieglot un paātrināt tiesu sadarbību ar mērķi veicināt Eiropas Savienībai paredzētā mērķa kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu īstenošanu, balstoties uz augstu uzticības līmeni, kam jāpastāv starp dalībvalstīm [..].”

47. Šajā ziņā no šā pamatlēmuma, it īpaši no tā 1. panta 2. punkta, izriet, ka Eiropas apcietināšanas ordera izpilde ir princips, savukārt izpildes atteikums tiek paredzēts kā izņēmums, kas ir jāinterpretē šauri (spriedums, 2023. gada 31. janvāris, *Puig Gordi u.c.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 68. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).”

- 17 *Supreme Court* sliecas uzskatīt, ka process Latvijā ir līdzīgs nosacīta soda izpildei, kas, kā skaidri norādīts sprieduma *Ardic*, pats par sevi neietilpst 4.a panta piemērošanas jomā. Policijas kontroles piespiedu raksturu var pielīdzināt nosacījumiem, ko mēdz piemērot attiecībā uz nosacītu sodu. Šajā ziņā noderīgs ir EST spriedums *Ardic*. Šajā lietā - sprieduma 75. un 76. punktā - EST atzīmēja, ka uz tiesas galīgo nolēmumu, ar ko attiecīgā persona tiek notiesāta, tostarp uz tādu, ar ko tiek noteikts izciešamais brīvības atņemšanas sods, “pilnībā attiecas minētais ECTK 6. pants”, taču, kā norādīts 75. punktā, no Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras izriet, ka šo tiesību normu nepiemēro jautājumiem par šāda brīvības atņemšanas soda izpildes vai piemērošanas kārtību. EST 76. punktā arī norādīja, ka atšķirīga situācija ir vienīgi gadījumos, kad “pēc nolēmuma, ar kuru lemts par attiecīgās personas vainu un ar kuru šī persona notiesāta ar brīvības atņemšanas sodu, ar jaunu tiesas nolēmumu groza vai nu iepriekš pasludinātā soda veidu, vai apmēru”, un minētajā punktā sniegti arī divi piemēri – viens par situāciju, kad apcietinājums tiek aizstāts ar izraidīšanas pasākumu, šajā ziņā atsaucoties uz Spānijas lietu, un otrs par iepriekš piespriestā apcietinājuma termiņa pagarināšanu, šajā ziņā atsaucoties uz Apvienotās Karalistes lietu. Tādējādi [EST] 77. punktā secināja, ka Pamatlēmuma 4.a panta 1. punktā minētais jēdziens “nolēmums” “neattiecas uz nolēmumu par iepriekš pasludināta brīvības atņemšanas soda izpildi vai piemērošanu”, izņemot gadījumus, ja šī nolēmuma mērķis vai sekas ir minētā soda veida vai apmēra grozīšana un ja iestādei, kas to pieņēmusi, šajā saistībā ir bijusi rīcības brīvība. Tālab ir jāuzdod jautājums, vai attiecīgais nolēmums ir vai nav ietekmējis brīvības atņemšanas soda, kas piespriests ar galīgu notiesājošu

spriedumu attiecībā uz šo personu, veidu vai apmēru. Tā paša sprieduma 79. punktā EST atzīmēja, ka šādā gadījumā tiesvedību, kurās pieņemti nolēmumi par atcelšanu, priekšmets nav lietu atkārtota izvērtēšana attiecībā uz būtību, bet gan tās attiecas vienīgi uz sekām, kādas rodas, ja notiesātā persona nav izpildījusi minētos nosacījumus. Turpinājumā [EST] 81. punktā secināja:

“[...] nolēmumu par nosacītas notiesāšanas atcelšanu [...] vienīgās sekas ir tādas, ka attiecīgajai personai, augstākais, ir jāizcieš tai sākotnēji piespriestā soda atlikusī daļa. Tā kā – atbilstoši tam, kā tas ir pamatlietā, – nosacītā notiesāšana tika atcelta pilnībā, notiesāšana no jauna rada visas iepriekšējās sekas un tā soda apmēra noteikšana, kas vēl jāizcieš, izriet no pilnībā aritmētiskas darbības, jo jau izciesto apcietinājuma dienu skaits tika vienkārši atņemts no kopējā soda, kas piespriests ar galīgo notiesājošo spriedumu.”

- 18 No informācijas, ko šajā lietā sniedza Latvijas iestādes, izriet, ka trīs gadu policijas kontrole sākās brīdī, kad bija izpildīts uz četriem gadiem un deviņiem mēnešiem piespriestais brīvības atņemšanas sods. Pēc tam pārkāpuma gadījumā tiek izmantots aritmētisks aprēķins, lai noteiktu iespējamās brīvības atņemšanas ilgumu, kas varētu izrietēt no policijas kontroles pārkāpuma. Atkārtojot EST lietoto formulējumu, šķiet, ka nav pieņemts jauns tiesas nolēmums par izciešamā soda apmēru, jo par attiecīgo maksimālo ilgumu jau tika nolemts ar 2015. gadā piespriesto sodu, un faktiskais papildu brīvības atņemšanas soda ilgums tiek noteikts, izmantojot Latvijas tiesībās noteikto pārrēķina formulu. Ne soda veids, ne apmērs netiek grozīti, ņemot vērā Latvijas tiesību normas, kā tās ir atspoguļotas iepriekš, un saskaņā ar tām. Nav noteikti nekādi papildu nosacījumi, un termiņam, kas jau bija paredzēts sākotnējā 2015. gada tiesas nolēmumā, nav pievienots nekāds papildu termiņš. Latvijas tiesībās ir paredzēts maksimālais ilgums, ko var noteikt policijas kontrolei, ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu un laikposmu, uz kuru ir piespriests sākotnējais brīvības atņemšanas sods.
- 19 Vienīgais jautājums, kas bija jāizlemj Zemgales rajona tiesai, bija par to, vai piemērot papildusodu, kura termiņš ir noteikts saskaņā ar tiesību aktiem. *Supreme Court* sākotnēji uzskatīja, ka nodošanu nedrīkst atteikt, pamatojoties uz to, ka 2020. gada 19. augustā piespriestais sods nav jauns sods apstākļos, kad brīvības atņemšanas nosacījumi un ietvari pēc pārkāpuma ir skaidri un pārbaudāmi un neietver nedz jaunu nolēmumu, nedz sākotnējā soda veida vai apmēra izmaiņas. Tomēr šis jautājums nav neapšaubāmi skaidrs. Šajā gadījumā sods atšķiras no soda spriedumā *Ardic*. Lai gan pastāvēja papildu brīvības atņemšanas soda iespēja saistībā ar 2015. gadā piespriesto sodu, Zemgales rajona tiesas lēmumā atbildētājam netika prasīts tikai “pilnībā vai daļēji izciest sākotnēji piespriesto brīvības atņemšanas sodu”. Atbildētājs izcieta viņam sākotnēji piespriesto brīvības atņemšanas sodu, un, bez šaubām, sods, ko viņam piesprieda Zemgales rajona tiesa, ietvēra iepriekš piespriestā soda veida vai apmēra izmaiņas, soda – policijas kontrole – vietā nosakot (papildu) brīvības atņemšanas sodu. Turklāt Zemgales rajona tiesai bija rīcības brīvība attiecībā uz to, vai atbildētājam piemērot šādu sodu (taču ne attiecībā uz tā ilgumu). Šādos apstākļos *Supreme Court* nevar

secināt, ka jautājums par 4.a panta interpretāciju un piemērošanu šīs apelācijas apstākļos ir tik acīmredzams, ka tas nerada nekādas pamatotas šaubas. Attiecīgi *Supreme Court* ir jālūdz EST skaidrojumi saskaņā ar lietu C-561/19 *Conorzio Italian Management* (ECLI:EU:C:2021:799), un tādēļ *Supreme Court* uzskata par lietderīgu vērsties Tiesā atbilstoši LESD 267. pantam.

Uzdotie prejudiciālie jautājumi [Iepriekš rīkojumā izklāstīto jautājumu atkārtojums]

[..]

DARBA VERSIJA